

Flygtningenævnet stadfæstede i januar 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Syrien. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

Ansøgeren er etnisk kurder, er født i [by], Syrien, og er sunni-muslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Syrien frygter indkaldelse som værnepligtig til det syriske militær eller at blive hvervet af oprørsbevægelserne. Ansøgeren har til støtte herfor henvist til, at han flygtede fra Syrien i 2012, fordi myndighederne gentagne gange har forsøgt at kontakte ansøgeren med henblik på afvikling af værnepligt. [I] oktober 2012 indrejste ansøgeren i Italien, hvor han blev tilbageholdt og registreret med fingeraftryk af italiensk politi. Han blev anbragt i en lukket flygtningelejr i Brindisi. Han undslap herfra og rejste til Tyskland, men blev sendt tilbage til Italien i henhold til Dublinforordningen. Herefter var han henvist til at klare sig selv. Ansøgeren har forklaret, at han ikke er bekendt med, at han er blevet meddelt flygtningestatus i Italien. Forholdene i Italien var dårlige, og ansøgeren blev af myndighederne nægtet indlogering på asylcenter og økonomisk bistand til leveomkostninger, hvorfor han var nødsaget til at bo på gaden. Derfor rejste ansøgeren i medio maj 2013 tilbage til Syrien, hvor han opholdt sig i Aleppo. Under opholdet her arbejdede han for en læge mod kost og logi. Han blev på et tidspunkt syg og var i nogle dage indlagt på et hospital i hjembyen [navn], der på det tidspunkt var på kurdiske hænder. I juni 2014 flygtede han på ny fra Syrien, idet han ville undgå at blive hvervet af den syriske hær eller af oprørsstyrkerne. [I] juni 2014 udrejste, til Danmark via Tyrkiet. Flygtningenævnet lægger til grund, at ansøgeren på et tidspunkt efter indrejsen i Italien i oktober 2012 er meddelt opholdstilladelse på grundlag af flygtningestatus. Flygtningenævnet finder ikke anledning til at hjemvise sagen med henblik på nærmere dokumentation herfor eller på konstatering af, hvorvidt opholdstilladelsen på nuværende tidspunkt er udløbet, i det nævnet lægger til grund, at ansøgeren i givet fald vil kunne ansøge de italienske myndigheder om forlængelse af opholdstilladelsen. Flygtningenævnet finder ligesom Udlændingestyrelsen at måtte afvise ansøgerens forklaring om, at han fra maj 2013 til juni 2014 opholdt sig i Syrien, idet ansøgerens forklaring herom har fremstået utroværdig og konstrueret til lejligheden. Flygtningenævnet lægger derfor på samme måde som Udlændingestyrelsen til grund, at ansøgeren er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1. Spørgsmålet er herefter, om Italien kan tjene som ansøgerens første asylland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet finder, at ansøgeren i Italien vil være beskyttet mod refoulement, samt at det vil være muligt for ansøgeren at kunne indrejse og tage lovligt ophold i Italien, ligesom ansøgerens personlige integritet og sikkerhed må antages at være tilstrækkeligt beskyttet i Italien. I vurderingen af om et land kan tjene som første asylland indgår et vist socialt og økonomisk element, idet ansøgeren i et vist omfang skal nyde helt basale rettigheder. Ved denne vurdering henvises blandt andet til Flygtningekonventionens kapitel II til V samt EXCOM Conclusion No. 58 – 1989. Flygtningenævnet har i en række sager fundet, at Italien kan fungere som første asylland, og nævnet finder heller ikke efter de seneste baggrundsoplysninger om flygtningsforhold i Italien, at der er grundlag for at antage, at de generelle socioøkonomiske vilkår er på et sådant niveau, at Italien ikke kan tjene som første asylland. Under henvisning hertil, og da det af ansøgerens advokat anførte vedrørende betydningen af EU Forordning nr. 604/2013, EU Domstolens dom af 10. december 2013 i C-394-12 præmis 60 og Tarakhel mod Schweiz (Appl. 29217/12) ikke kan føre til et andet

resultat, finder Flygtningenævnet, at Udlændingestyrelsens afgørelse bør stadfæstes. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.